

Zamyslenia po 2. nedeli po Veľkej noci 15. apríla 2018

Sobota 21. apríla 2018

Piesne: ES č. 396, 288

Text: J 12, 44 – 50

„44Potom zvolal Ježiš takto: Kto verí vo mňa, nie vo mňa verí, ale v Toho, ktorý ma poslal, 45a kto vidí mňa, vidí Toho, ktorý ma poslal. 46Ja, svetlo, prišiel som na svet, aby nikto nezostal v tme, kto verí vo mňa. 47Ak niekto počúva moje slová, a nezachováva ich, toho nesúdím, lebo som neprišiel odsúdiť svet, ale spasiť ho. 48Kto pohŕda mnou a neprijíma moje slová, má svojho sudcu: slovo, ktoré som hovoril, bude ho súdiť v posledný deň. 49Lebo ja som nehovoril sám zo seba, ale sám Otec, ktorý ma poslal, mi prikázal, čo povedať a čo hovoriť, 50a viem, že Jeho prikázanie je večný život. Čo teda hovorím, tak hovorím, ako mi povedal Otec.“

Zamyslenie nad Božím slovom:

Táto časť svätého evanjelia by sa dala vyjadriť aj slovami: „Boh si nepraje smrť hriešneho človeka, Boh si praje spásu ľudí.“ A to je úloha, ktorú Ježiš prijal od svojho Otca. Keď si človek dnes prečíta takýto odsek z evanjelia, zrejme si povie: tak to bolo za čias, keď Ježiš chodil po zemi, ale platí to aj dnes? Veď Ježiš ešte zomrel na kríži a v evanjeliu čítame, že vstal z mŕtvych. Ako sa to deje dnes? To sú dôležité otázky, lebo posúvajú tieto Ježišove slová do súčasnosti. Ako kresťania aj dnes srdcom veríme a ústami vyznávame, že spasenie cez Krista sa deje v moci Božej takto: Spása, ktorú pôsobí Boh v ukrižovanom a vzkriesenom Kristovi, je podľa podania Novej zmluvy veriacemu sprostredkovaná skrze zvestovanie slova, Krst a Večeru Pánovu. Zvestovanie slova nie je len obyčajné slovo, dutý zvuk, je to Božia spásonosná sila, Duch Svätý, ktorý pôsobí najviac tomu, kto slovo Kristovo vierou prijíma. Ako je Božie slovo sväté, tak sú aj prostriedky spásy nazývané sviatosťami. Sú dianím slova Kristovho, Božím spásonosným činom. Prečo dnes niektorí ľudia slovo Kristovo neprijímajú? Táto otázka má súvis s časovým kontextom dnešného odseku Písma. Prečo tak málo židov – Ježišových súčasníkov neuverilo v Neho, keď Ježiš pred nimi učinil toľko znamení (v. 37)? Vysvetlenie nám ponúka napríklad jeden vzácny výrok z Ježišovej arcipastierskej modlitby. J 17, 3: „A to je večný život, aby poznali Teba jediného pravého Boha, a ktorého si poslal Ježiša Krista.“ Ježiš hovorí, že podstata večného života je poznanie Boha. Ale o aké poznanie ide? Intelektuálne? Dnešná veda hovorí o inteligentnom dizajnérovi kozmu. Tento prístup v poznávaní Boha nie je dnes bezvýznamný, no pre spasenie nie je podstatný. Ježiša môžeme

skúmať historicky či filozoficky, ale k spáse to nevedie. Ježiš myslí na také poznanie, ktorého základom je stretnúť sa s Ním v Jeho diele. Milý čitateľ, prajem Ti, aby si bol stále v Kristovej milostivej zachraňujúcej moci a raz aj v Jeho večnej sláve. Amen!

Modlitba:

Pane Ježiši Kriste, dávaj nám stále počuť Tvoje evanjelium. Nech vo svetle Tvojho slova aj dnes chodíme a pred svetom Ťa vyznávame ako svojho Spasiteľa a Pána. Zjav sa vo svojom slove aj iným ľuďom, ktorí Ťa doposiaľ nepoznali, aby sme sa všetci v Tebe radovali. Tu časne a raz v nebeskej sláve na veky vekov. Amen!

Mgr. Jaroslav Matys, zborový farár v CZ ECAV Spišská Nová Ves